

Летіти вміли

Ігор Павлюк

Летіти вміли. Не вміли впасти.
Хтось дряпав двері своєї пастки.

Хтось жебрав славу, хтось хліб і гроші.
Тут всі давальці дурні й хороші.

Вода із кров'ю — то їхні вина.
Де впав, набравшись, там — батьківщина.

Ідуть з піснями, вертають — сіллю.
На три вмерлини одне весілля.

Медовий Місяць, безногий воїн.
Було нас триста, зосталось троє:

То — білий голуб, то батько сивий.
Такі самотні. Такі красиві.

Летіти вміли. Не вміли впасти,
Зламавши двері своєї пастки.